

Petelin:

Nikár naj te ne muči dvom,
Pravično jaz razsodil bom:
Kar komu spada po pravici,
Prisodil bodem mu v resnici.

Kanarček:

Naj bo, saj ni mi dosti mar,
Čeprav razsodiš meni v kvar;
Kanarčkov tù če več bi bilo,
Drugače bi se govorilo!

Petelin:

Razsodba se glasi takó,
Poslušá vsak naj jo zvestó:
Kdor sit je kruha in mesá,
Kanarčka petje hvali ta;
Ušesom petje dobro deje,
Želodec vender ne ogreje.
Za lačnega pa petje ní
Pečenka bolje mu diši;
Kar petje torej za uhó je,
To za želodec pa mesó je.

Dr. H. Z.

Listje in cvetje.

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Rešitev obeliska v 8. „Vrtčevem“ listu.

J																					
v		o		z																	
m	e	s	e	e	c																
ž	l	i	e	a																	
l	o	p	a	r																	
k	o	C	k	a																	
g	r	i	v	a																	
p	a	m	e	t																	
t	o	p	o	l																	
s	l	e	m	e																	
n	a	r	o	d																	
k	o	m	a	r																	
g	l	a	v	a																	
v	e	n	e	e																	
p	l	u	č	a																	
d	e	č	e	k																	
b	r	e	z	a																	
l	o	n	e	e																	
o	l	j	k	a																	
s	l	a	v	a																	
p	e	k	a	r																	
v		r		l		o		i		s		k									
r		e		n		i		d		o		m		o		l					
j		u		b		i		n		p		e		s		n		i		k	

Josip Cimperman, učenjak

vrlo iskreni donoljub in pesnik.

Prav so ga rešili: Gg. Jakob Inglič, nadučitelj v Idriji (tudi rebus v 7. „Vrtčevi“ številki, kar smo bili prezrli); K. Pirč v Ljubljani; Jan. Kotnik, učit. pri sv. Štefanu (Štir.); Henrik Robinšak, uradnik v Radgoni (Štir.); Fran Gruden, pos. v Spod. Retji pri Laščah; Fr. Peternej, v Novakih (Prim.); Josip Troha, učiteljskičnik v Ljubljani; Beno Serajnik in Ivan Žolnir, učiteljskičnika v Mariboru; Karol Troha, dijak v Celji; Rad. Rabuza dijak na poč. v Št. Jurji ob j. ž. (Štir.); Tonček Šlamberger, učence v Ljutomeru. — Katarina Maruško v Stavenšineh pri Radgoni (Štir.); Monika Kotar, Veronika Cestnik, Julika Čančar in Franika Lukman, učenke v Ojstrici; Antonija Breznik, učenka pri sv. Petru pri Radgoni.

Drobtine.

(Voda) mrzla, ako se zmerno uživa, hladi telo in čisti kri; vzdržuje želodec, drób, možjane in živce v redu ter dela človeka krepkega, mirnega in veselega.

(Otroci pómnite): Lenoba je telesna neumnost, a neumnost je dušna lenoba.

Ne govori nič slabega o človeku, če ne veš, da je res, kar govoriš; in če tudi veš, da je res, vprašaj se poprej, čimu to pripovedujem?

Kratkočasnici.

* Anica: „Ali me imate radi, ljuba mati?“ — „Oj rada, rada te imam, zlata Anica moja,“ odgovori mati in poljubi Anico na čelo. — „Zatorej ne tepite me,“ reče Anica, ker sem bila tako neprevidna in sem vaš najljepši kozarec ubila.“

* Nekega imovitega skopuha so vprašali, koliko je star. — „Koliko?“ odgovori skopuh. „Nekaj let čez petdeset mi je vže preteklo, a šestdeset jih še nisem.“ — „Kako to, da ne veste koliko let ste stari?“ — „In kaj bi mi to koristilo, če bi tudi vedel, koliko sem star,“ reče skopuh, jaz štejem le svoje denarje, svoje dohodke, ovce, konje, a za svoja leta se ne brigam, ker mi jih nihče ne more ukrasti. (Bršljan).

~~Na~~ Denašnje „Vrtčevo“ število moralo se je zaradi neugodnih okolnostij nekoliko zakasniti; čč. gospodje naročniki naj nam to oprosté, v prihodnje bode zopet vse v redu.

Uredništvo „Vrtčevo.“

Listnica. Gosp. J. N. P. v C.: Od poslanih nam „Národnih pripovedek“ priobčili smo le dve, óne druge niso za natis, jedna je še celó vže bila v „Vrtci,“ to se vé, v drugačni obliki. — Jos. V. v Podkorenom: Smo prejeli; lepa hvala. — M o d e s t: Nekaj Vaših pesnic zloženo je v previsokem duhu; mladina jih ne more razumeti. Za mladino pisati je res jako težavna stvar. — J. Z. v Lj.: Pesen „Planinskim cvetkam“ ne ugaja našemu listu, ker bi jo treba še mnogo mnogo piliti, predno bi jo kdo izpilil. Ravno tako tudi „V počitnicah“ nima nobenega smisla.

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Upravništvo „Vrtčevo“, mestni trg, štev. 23, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubliani